

ДЕРЖАВНЕ РЕГУЛЮВАННЯ СТРАХОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Крайнік А.І., гр. МВ-29

Науковий керівник – канд. екон. наук, доц. Р.М. Бугріменко
Харківський державний університет харчування та торгівлі

Існування ефективного ринку страхування є важливою умовою для підвищення добробуту населення та сталого економічного зростання. За обсягами наданих послуг страховий ринок значно перевищує інші сектори ринку небанківських фінансових послуг. Динаміка основних параметрів за останні роки свідчить про закріплення тенденції до зростання обсягів страхового ринку.

В Україні страховий сектор знаходиться на ранній стадії свого розвитку і має ряд проблем. Тому подальший його розвиток має набути пріоритетного значення в економічній та соціальній аспектах політики держави.

Державне регулювання страхової діяльності в Україні здійснюється в таких напрямках: пряма участь держави у становленні системи страхового захисту майнових інтересів; законодавче регулювання (прийняття державою базових законів і нормативно-правових актів); здійснення спеціального нагляду за діяльністю відповідно до інтересів страхувальників і загальнодержавних потреб; створити постійно діючу процедуру аналізу, коректування і впровадження положень стратегії розвитку страхового ринку України; створити умови для розвитку конкурентноздатного страхового ринку і органів нагляду за ним.

З метою підвищення рівня страхового захисту майнових інтересів фізичних і юридичних осіб, формування ефективних ринкових механізмів залучення інвестиційних ресурсів в національну економіку за рахунок забезпечення ефективного функціонування ринку страхових послуг з урахуванням міжнародного досвіду, застосування сучасної ринкової інфраструктури і фінансових інструментів, була прийнята концепція розвитку страхового ринку України.

Таким чином, ринок страхових послуг в Україні набув певного рівня розвитку, але не став реальним чинником стабільності і за своїми інституційними та функціональними характеристиками не відповідає завданням випереджального розвитку української економіки та тенденціям світових страхових ринків. Це зумовлює його суттєве відставання у глобальному процесі формування світової фінансової системи.

ДІАГНОСТИКА ФІНАНСОВОГО СТАНУ ПІДПРИЄМСТВА

Малахова Ю.В., гр. Е-37

Науковий керівник – канд. екон. наук, доц. С.О. Зубков
Харківський державний університет харчування та торгівлі

Під діагностикою фінансового стану розуміють процес оцінки стану об'єкта, його ліквідності та платоспроможності за допомогою методики експрес-аналізу і поглибленого аналізу, що дає змогу виявити проблеми фінансового стану підприємства, причини їх виникнення та визначити методи покращення ситуації.

Основною цільовою установкою діагностики фінансового стану є його оцінка і виявлення резервів стабілізації, поліпшення і зростання. Засобом реалізації даної установки є організація раціональної фінансово-економічної політики. Інструментом оціночної діагностики виступають ряд спеціальних показників.

Основними завданнями діагностики фінансового стану є: дослідження рентабельності та фінансової стійкості підприємства; дослідження ефективності використання майна (капіталу) підприємства, забезпечення підприємства власними обіговими коштами; об'єктивна оцінка динаміки та стану ліквідності, платоспроможності та фінансової стійкості підприємства; оцінка становища суб'єкта господарювання на фінансовому ринку та кількісна оцінка його конкурентоспроможності; аналіз ділової активності підприємства та його становища на ринку цінних паперів; визначення ефективності використання фінансових ресурсів.

Принципово важливим є комплексність у підході до розробки та впровадження системи діагностики фінансового стану підприємства, тобто дослідження за допомогою діагностичного апарату як статичного стану об'єкта, так і його розвитку у часі. Вихідною інформацією для діагностики є інформація, що надходить із внутрішнього та зовнішнього середовища об'єкта дослідження, а також інформація минулих періодів. Вимогами до вихідної інформації є своєчасність, повнота, вірогідність, репрезентативність, цінність та доступність. Результатом даної системи є формування аналітичної бази для прийняття управлінських рішень. У свою чергу, система управління через реалізацію управлінських рішень впливає на об'єкт управління, що є джерелом інформації із внутрішнього середовища, яка є входом до системи діагностики. Дані елементи знаходяться у безперервному взаємозв'язку, створюючи замкнений цикл діагностики фінансового стану підприємства.